

Nova programació expositiva

Maillol Horvat

Ars Citerior

— *Una manera de veure*

Lídia Masllorens

— *Prova d'artista*

Del 26 de setembre
al 15 de desembre de 2019

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VòIART
BARCELONA

Maillol Horvat és una proposta expositiva, comissariada per **Àlex Susanna**, que inclou dues exposicions en una. D'una banda, la mostra presenta el món de les terracotes de l'escultor, pintor i gravador català **Aristides Maillol** (Banyuls-sur-Mer, 1861-1944), un autèntic laboratori de formes on es desplega el seu imaginari, des de les primerenques obres de 1899 fins a les més tardanes de 1937. De l'altra, l'exposició presenta les fotografies que **Frank Horvat** (Abbazia, 1928) va fer de les terracotes de Maillol, amb les quals ens proposa una lectura circular de cadascuna d'elles.

La mostra aplega un total de 18 terracotes de petit format i 59 fotografies de 80 x 120 cm, que configuren una exposició gens convencional, no sols per la seva doble autoria, sinó perquè és tan deutora de les obres d'un escultor com de les d'un fotògraf: diguem que l'un és el punt de partida i l'altre el d'arribada, però que entre tots dos conformen l'exposició com un tot.

Paral·lelament, la segona mostra que presentem es titula ***Una manera de veure*** i busca les connexions existents entre les diverses obres que conformen la **Col·lecció Ars Citerior** de la Comunitat Valenciana. Comissariada per **Javier Martín**, la mostra s'estructura en cinc àmbits que apleguen diverses peces d'art contemporani amb l'objectiu de donar una visió extensa de la pintura de les últimes set dècades a Espanya.

La mostra està formada per obres de petit i mitjà format d'artistes espanyols o que han desenvolupat el seu treball al país. Les obres s'inclouen al període històric que va de la segona meitat del segle XX fins a l'actualitat, i les tendències que hi destaquen són l'abstracció lírica i l'obra geomètrica.

Pel que fa als artistes, entre els més ben representats hi trobem Albano, Marlon de Azambuja, Dis Berlin, Monika Bich, Francisco Farreras, Robert Ferrer i Martorell, Joan Hernández Pijuan, Guillermo Lledó, Águeda de la Pisa, Rafa Macarrón, Jaume Rocamora, Gerardo Rueda, Eusebio Sempere, Salvador Victoria o José María Yturralde.

Finalment, **Lídia Masllorens** (Caldes de Malavella, 1967), guanyadora del Premi de Pintura 2013 de la FVC, presenta ***Prova d'artista***, una mostra ideada i dirigida per **Glòria Bosch** que reuneix una vintena d'obres de grans dimensions realitzades entre els anys 2014 i 2019. Per una banda, l'exposició mostra els singulars "retrats" i "no retrats", l'obra més coneguda de l'artista, on es representen personatges masculins i femenins mitjançant la tècnica del monotip. Masllorens plasma cares que traspuen alegria, dolor, sofriment, decepció o esforç. Tots aquests rostres han estat extrets de muntatges fotogràfics elaborats pels grans estilistes de la contemporaneïtat: els fotògrafs dels magazins que mostren cares de dones i d'homes ideals.

Complementant la família de rostres, la sèrie "Zoom" reuneix imatges de detalls que normalment passen desapercebuts a ull nu: efectes i defectes de la tècnica, esquitxos o petites bombolles. Els detalls microscòpics que Masllorens enalteix i magnifica esdevenen ara protagonistes amb l'objectiu de fer palès que és en els petits detalls on s'amaguen les arrugues, les expressions i els matisos que converteixen en quasi vius tots els seus personatges.

La triple INAUGURACIÓ tindrà lloc el dijous 26 de setembre a les 19.30 h als Espais Volart.

Maillol Horvat a quatre mans

“En la naturalesa no hi veig pas cap modelat, hi veig formes, formes que puc agafar amb les mans. El que vull és donar aquestes formes que tant m’agraden. Evidentment, a l’hora de treballar em valc de perfils, plans, gruixos, però això només m’afecta a mi: el que vull mostrar és la forma. Un escultor és un home enamorat de les formes.”

Aristides Maillol, artista

“Per a mi, la fotografia no és realment un art visual, és un art més proper a la poesia.”

Frank Horvat, artista

“Aquesta exposició és un duet del tot extraordinari en què escultura i fotografia dialoguen amb una intensitat com poques vegades ho han fet.”

Àlex Susanna, comissari

L'exposició

Maillol Horvat és una proposta expositiva, comissariada per **Àlex Susanna**, que inclou dues exposicions en una i que es podrà visitar als Espais Volart fins al 15 de desembre de 2019.

D’una banda, la mostra presenta el món de les terracotes de l’escultor, pintor i gravador català **Aristides Maillol** (Banyuls-sur-Mer, 1861-1944), un autèntic laboratori de formes on es desplega el seu imaginari, des de les primerenques obres de 1899 fins a les més tardanes de 1937. De l’altra, l’exposició presenta les fotografies que **Frank Horvat** (Abbazia, 1928) va fer d’algunes de les terracotes de Maillol, amb les quals ens proposa una lectura circular de cadascuna d’elles amb l’objectiu que fem un tomb sençer a cada terracota i que mai no pressuposem que hi ha un angle millor que un altre.

La mostra aplega un total del 18 terracotes de petit format i 59 fotografies de 80 x 120 cm que configuren una exposició gens convencional, no sols per la seva doble autoria, sinó perquè és tan deutora de les obres d’un escultor com de les d’un fotògraf: podem dir que l’un és el punt de partida i l’altre el d’arribada, però que entre tots dos conformen l’exposició com un tot.

Frank Horvat
La Nuit I
1902
Fotografia
80 x 120 cm

El tema: la dona

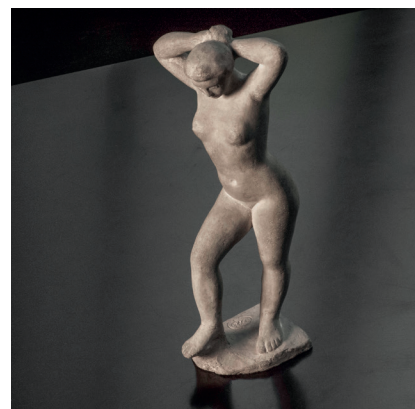
Tal com diu Àlex Susanna al text que introdueix el catàleg: “El tema –l’únic que va interessar, fascinar i enquimerar Maillol durant tota la seva llarga trajectòria– va ser la dona. La dona com a paisatge, el cos com a arquitectura. La dona com una inexhaurible reserva de formes. Com un alfabet per desxifrar. Com a principi i final de tot. La dona –per ser més exactes, el seu cos– com a única obsessió.”

És així com el conjunt d’obres que conformen la mostra tenen com a únic protagonista aquest cos femení vist i representat des de l’òptica d’un escultor i, anys més tard, des del visor d’un fotògraf. Conjuntament, els dos artistes ens ofereixen un seguit de punts de vista que ens ajuden a endinsar-nos, de manera exquisida, en el cos de la dona.

Les terracotes

Maillol, després d’uns inicis duríssims i erràtics primer en el món de la pintura i després en el del tapís, a causa d’un greu problema ocular, abandona l’art de la tapisseria i es reinventa com a escultor quan ja tenia gairebé quaranta anys. Aviat descobreix les possibilitats de l’argila que el portaran a aconseguir l’èxit, per primera vegada. Quan Maillol s’inicia com a escultor s’adona immediatament de les immenses possibilitats d’aquest nou llenguatge i s’hi aplica amb tanta passió i lucidesa com sap.

Tal com afirma Susanna: “De les terracotes triades per Frank Horvat, la meitat són d’un sol any, el 1900 per ser més precisos, és a dir, en plena efervescència descobridora del seu nou art”. I segueix: “No crec exagerar si dic que és en les terracotes on percebem el millor geni de Maillol: per això aquesta exposició amb Frank Horvat resulta tan reveladora sobre els propòsits de Maillol com a escultor. Només hi aborda una part de la seva obra, però és tot el que ens cal per entendre el salt formal i conceptual que va propiciar a la tradició escultòrica en el punt en què se la va trobar”.

Aristides Maillol
Baigneuse aux bras levés
1899
Terracota
25,5 x 10 x 8,5 cm

Aristides Maillol
Torse sur le dauphin
1910
Guix patinat
17,5 x 11,5 x 11 cm

Les fotografies

L'obra escultòrica de Maillol ha estat capturada per un gran nombre de fotògrafs il·lustres com ara Brassai, Eugène Druet, Gaston Karquel, Alfred Kuhn o Heinz Grothe i, després de la mort de l'escultor, altres fotògrafs han seguit captant l'obra de Maillol. Podem parlar d'André Steiner, Francesc Guillaumet o Yukihito Masuura, per citar-ne alguns. Això ens demostra que Maillol va exercir una gran fascinació entre els seus contemporanis i també després de la seva mort.

Frank Horvat, per la seva banda, és un conegut fotògraf de dilatada trajectòria. Heterodox, inclassificable, lliure i imprevisible. Ha explorat un gran nombre de camps i àmbits fotogràfics, i una de les temàtiques que ha estudiat en diverses ocasions és la fotografia escultòrica. En el cas de l'obra escultòrica de Maillol, a *Maillol-Horvat* (Gallimard, 2015).

“Horvat llegeix Maillol i l'interpreta, exactament com ho faria un intèrpret musical: agafa una sèrie d'obres seves –sens dubte entre les més íntimes i delicades–, n'estudia la morfologia –la partitura–, i a continuació les interpreta valent-se del seu instrument, la càmera. Podem, doncs, parlar tant de diàleg com sobretot d'exercici crític. La millor mena de crítica: la que respon a l'obra original amb una nova obra de creació”, afirma el comissari.

Frank Horvat
Léda II
1900
Fotografia
80 x 120 cm

ARISTIDES MAILLOL

(Banyuls-Sur-Mer, 1861 – 1944)

Aristides Maillol estudià Belles Arts a París i s'especialitzà en pintura. Formà part del grup dels Nabís i les seves primeres obres estan molt influïdes per l'Art Nouveau, per Cézanne i Gauguin, entre d'altres.

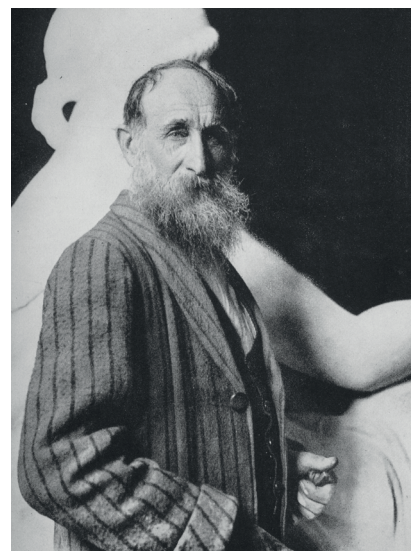
Seguint l'esperit de les Arts and Crafts, practicà la tapisseria i obrí, a Banyuls, un taller on ell mateix fabricava els tints amb plantes collides amb l'assessorament d'un farmacèutic local. Conreà també la ceràmica.

Finalment es dedicà a l'escultura. Els inicis d'aquesta etapa els trobem cap als inicis de 1900 quan sota la influència de l'estètica nabí va fer algunes figures que el marxant Ambroise Vollard va fer fondre de bronze. Va ser gràcies a ell i al comte Heinrich de Kessler, que li encarregava i li comprava obra, que pogué desenvolupar, tot i no freqüentar gaire París, la seva personalitat artística sense privacions econòmiques i imposant-se internacionalment.

Passà per una etapa d'influència de Rodin però aviat assolí la seva personalitat i feu obres mestres que es troben a prestigiosos museus. El 1908, amb Kessler, viatjà a Grècia, on confirmà el camí del classicisme que ja havia emprat anteriorment, i seguí amb més força i amb més personalitat aquest corrent. Trobat el cànon, el variaria poc. Tota la seva vida tractà el tema de la dona nua.

El seu apoliticisme el portà a no renegar de l'amistat que l'unia des de temps amb Arno Breker, esdevingut escultor oficial del Tercer Reich: aquesta circumstància i el fet de permetre que el seu nom servís de publicitat al règim de Pétain, provocà un cert menyspreu de la seva obra després de la guerra; però el 1964 una important selecció fou fosa en bronze i col·locada als jardins de les Tulleries de París.

França el reivindica, al costat de Rodin i Bourdelle, com el seu gran escultor de l'origen de l'art contemporani. En un pla internacional, personifica, com ningú més, l'alternativa serena, clàssica i meridional davant l'impressionisme nerviós i nòrdic rodinià. A Catalunya fou un model per a la plàstica noucentista.

Aristides Maillol

FRANK HORVAT, autobiografia

(Abbazia, 1928)

1928

Vaig néixer el 28 d'abril a Abbazia (Itàlia), l'actual Opatija (Croàcia). Els meus pares, Karl i Adele Edelstein, eren metges, si bé la meua mare va acabar esdevenint psicoanalista.

1939–1945

Vaig viure a Lugano (Suïssa). Als quinze anys vaig canviar la meua col·lecció de segells de correus per una càmera Retinamat de 35 mm.

1947–1950

Trasllat a Milà (Itàlia). Primer vaig estudiar art a l'Accademia di Brera i més tard vaig treballar en una empresa de publicitat. Aleshores em vaig comprar una càmera Rolleicord i vaig fer encàrrecs pel meu compte per a revistes italianes.

1950

Primer viatge a París, on vaig conèixer Henri Cartier-Bresson i Robert Capa.

1952–1953

Viatge al Pakistan i l'Índia com a fotògraf freelance.

1954–1955

Trasllat a Londres, on vaig treballar principalment per a *Life* i *Picture Post*.

1955

Trasllat a París, on encara visc ara.

1957–1962

Em vaig convertir en fotògraf de moda i vaig viatjar entre París, Londres i Nova York, treballant per a *Jardin des Modes*, *Elle*, *Glamour*, *Vogue* i *Harper's Bazaar*, entre d'altres. Entre 1958 i 1961 vaig ser fotògraf associat de Magnum.

1962–1963

Vaig estar treballant en els llibres *Strip-tease* i *Television*. Vaig fer un viatge pel món per a la revista alemanya *Revue*.

1964–1988

Fotografia de moda i publicitat a Europa i els Estats Units.

Frank Horvat

1976–1986

Projectes personals *Retrats d'arbres*, *Veritables semblances*, *Nova York amunt i avall* i *Viatge de Goethe a Sicília*.

1986–1987

Vaig treballar a *Entre vues*, llibre d'entrevistes amb fotògrafs famosos que Nathan va editar en francès a París, el 1990.

1989

Vaig començar a experimentar amb la imatge digital.

1990–1998

Vaig treballar principalment en projectes per a llibres: *Degas: Sculptures*, *Bestiarium*, *Mythologies*, *Walks around Boulogne-Billancourt*, *History of Fashion at Musée Galliera* i *Romanesque Sculptures*.

1998

Primera pàgina web: Horvatland.

1999

Vaig treballar a *Daily Report*.

2000

Pel·lícula Frank Horvat, de 1999, a ARTE.

2002

Exposició “Homenatge a Catalunya”, als Espais Volart, de la Fundació Vila Casas, a Barcelona.

2003–2004

Fotografies de *La Véronique: 50 yards around my house in Provence*.

2005

Fotografies d'escultures de Robert Couturier, exposades al Musée Maillol de París.

2006

Exposició retrospectiva a l'Espace Landowski, a Boulogne-Billancourt (França).

2007

Inici del projecte *An eye at the fingertips*.

2008

Exposició retrospectiva *Ways of an eye a Villa Tamaris*, a La Seyne (Var, França).

De-bocche-tette-culi-cazzi-e-mone: il·lustracions de poemes eròtics de Zorzi Baffo, un aristòcrata venecià del segle XVIII.

2009

Publicació, amb el nom d'*Only for few*, d'una sèrie de petits llibres reservats a col·leccionistes, impresos individualment a càrrec de l'autor:

Adele Edelstein (or Book about my Mother).

Dr. Karl Horvat (or Book about my Father).

De-bocche-tette-culi-cazzi-e-mone (il·lustracions de poemes eròtics de Zorzi Baffo, un aristòcrata venecià del segle XVIII).

New York Up and Down (amb un text de Franz Kafka).

Masken und Mandarinen (amb textos de la poetessa alemanya Ingrid Mylo).

Veritables semblances (amb poemes d'amor en vuit idiomes diferents).

Creació d'una obra de teatre, en col·laboració amb Hélène Busnel, François Hatt i Roberte Léger: *Ai-je embrassé Nietzsche sur le Monte Sacro?* [Vaig besar Nietzsche al Monte Sacro?], representada el meu estudi de Boulogne-Billancourt.

2010

Vaig començar a treballar en Horvatland: *A Trip Through a Mind*, que jo sàpiga la primera aplicació per a iPad sobre fotografia concebuda completament per l'autor de les fotografies.

La Fondazione del Centenario, Lugano (Suïssa) em va concedir el *Premio del Centenario*.

2011

Publicació de l'aplicació per a iPad Horvatland.

El Centro di Ricerca e Archivazioni della Fotografia (CRAF), de Spilimbergo (Itàlia), va premiar la meua trajectòria fotogràfica.

2012

Vaig començar a treballar en el projecte de vídeo *Eppur si Muove* (or *Moving Stills*).

Vaig començar a treballar en l'exposició retrospectiva *The House with 15 Keys*.

2014

Vaig començar a treballar en l'aplicació *Eye at the Fingertips*.

Projecte sobre Maillol.

2015

Vaig començar a treballar en el llibre *Please don't Smile*.

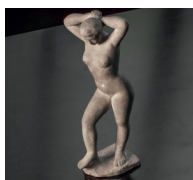
2016

Vaig començar a treballar en el llibre *Photographic Autobiography*.

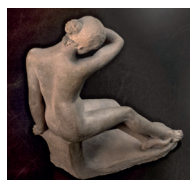
2017

Vaig començar a treballar en la sèrie *Nothing Special*.

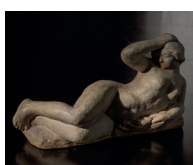
Obres en exposició ESCULTURA - Aristides Maillol

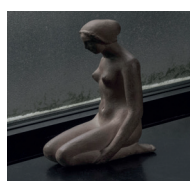
Aristides Maillol
Baigneuse aux bras levés
1899
Terracota
25,5 x 10 x 8,5 cm

Aristides Maillol
Se voilant les yeux
1900
Terracota
21 x 17 x 6,5 cm

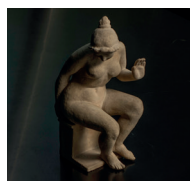
Aristides Maillol
Femme couchée
1900
Guix patinat
13 x 22 x 9 cm

Aristides Maillol
Agenouillée
1900
Terracota
19,3 x 8,5 x 13,5 cm

Aristides Maillol
Jeune fille accroupie
1900
Terracota
19,5 x 9 x 9,5 cm

Aristides Maillol
Léda
1900
Terracota
27,5 x 13 x 13 cm

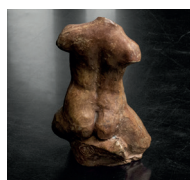
Aristides Maillol
Jeune fille assise, vêtue
1900
Guix patinat
19 x 10 x 13 cm

Aristides Maillol
Étude pour la Méditerranée
1902
Terracota
17 x 20 x 9,5 cm

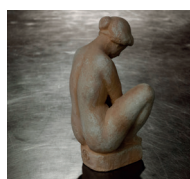
Aristides Maillol
La Nuit
1902
Guix
18 x 11 x 14 cm

Aristides Maillol
Torse sur le dauphin
1910
Guix patinat
17,5 x 11,5 x 11 cm

Aristides Maillol
Étude pour le monument à Paul Cézanne
1912
Terracota
16,5 x 21 x 8 cm

Aristides Maillol
Se tenant les deux pieds
1920
Terracota
18 x 14 x 10 cm

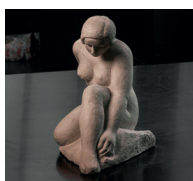
Obres en exposició ESCULTURA - Aristides Maillol

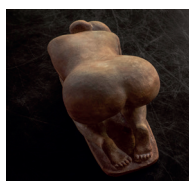
Aristides Maillol
Étude pour la grande femme assise
1920
Terracota
19,5 x 10,5 x 13 cm

Aristides Maillol
Debout, les bras écartés
1930
Guix
32 x 23 x 7,5 cm

Aristides Maillol
Étude pour Debussy
1930
Terracota
23 x 23 x 15,5 cm

Aristides Maillol
Baigneuse accroupie
1930
Terracota
14,5 x 11,5 x 23 cm

Aristides Maillol
Dina
1937
Terracota
19 x 12 x 17 cm

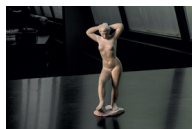

Aristides Maillol
Dina se coiffant
1937
Terracota
18 x 12 x 18 cm

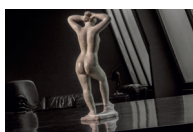
Obres en exposició FOTOGRAFIA - Frank Horvat

Frank Horvat
Baigneuse aux bras levés I
1899
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Baigneuse aux bras levés II
1899
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Baigneuse aux bras levés III
1899
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Se voilant les yeux I
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Se voilant les yeux II
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Se voilant les yeux III
1900
Fotografia
80 x 120 cm

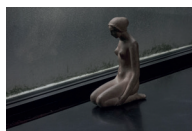
Frank Horvat
Femme couchée I
1900
Fotografia
80 x 120 cm

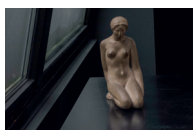
Frank Horvat
Femme couchée II
1900
Fotografia
80 x 120 cm

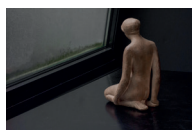
Frank Horvat
Femme couchée III
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Agenouillée I
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Agenouillée II
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Agenouillée III
1900
Fotografia
80 x 120 cm

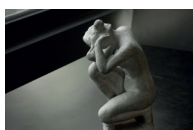
Obres en exposició FOTOGRAFIA - Frank Horvat

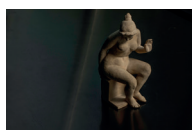
Frank Horvat
Jeune fille accroupie I
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Jeune fille accroupie II
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Jeune fille accroupie III
1900
Fotografia
80 x 120 cm

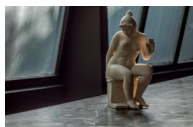
Frank Horvat
Léda I
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Léda II
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Léda III
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Léda IV
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Léda V
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Jeune fille assise, vêtue I
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Jeune fille assise, vêtue II
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Jeune fille assise, vêtue III
1900
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Étude pour la Méditerranée I
1902
Fotografia
80 x 120 cm

Obres en exposició FOTOGRAFIA - Frank Horvat

Frank Horvat
Étude pour la Méditerranée II
1902
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Étude pour la Méditerranée III
1902
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
La Nuit I
1902
Fotografia
80 x 120 cm

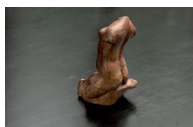
Frank Horvat
La Nuit II
1902
Fotografia
80 x 120 cm

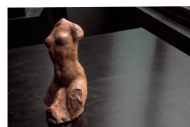
Frank Horvat
La Nuit III
1902
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Torse sur le dauphin I
1910
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Torse sur le dauphin II
1910
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Torse sur le dauphin III
1910
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Étude pour le monument à Paul Cézanne I
1912
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Étude pour le monument à Paul Cézanne II
1912
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Étude pour le monument à Paul Cézanne III
1912
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Se tenant les deux pieds I
1920
Fotografia
80 x 120 cm

Obres en exposició FOTOGRAFIA - Frank Horvat

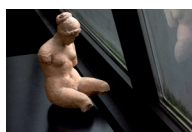
Frank Horvat
Se tenant les deux pieds II
1920
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Se tenant les deux pieds III
1920
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Étude pour la grande femme assise I
1920
Fotografia
80 x 120 cm

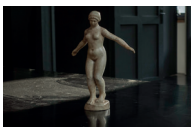
Frank Horvat
Étude pour la grande femme assise II
1920
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Étude pour la grande femme assise III
1920
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Debout, les bras écartés I
1930
Fotografia
80 x 120 cm

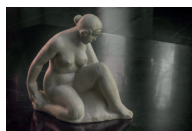
Frank Horvat
Debout, les bras écartés II
1930
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Debout, les bras écartés III
1930
Fotografia
80 x 120 cm

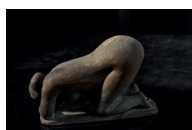
Frank Horvat
Étude pour Debussy I
1930
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Étude pour Debussy II
1930
Fotografia
80 x 120 cm

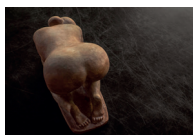

Frank Horvat
Étude pour Debussy III
1930
Fotografia
80 x 120 cm

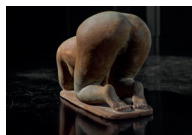

Frank Horvat
Baigneuse accroupie I
1930
Fotografia
80 x 120 cm

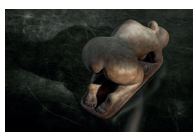
Obres en exposició FOTOGRAFIA - Frank Horvat

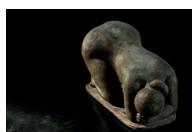
Frank Horvat
Baigneuse accroupie II
1930
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Baigneuse accroupie III
1930
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Baigneuse accroupie IV
1930
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Baigneuse accroupie V
1930
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Dina I
1937
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Dina II
1937
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Dina III
1937
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Dina se coiffant I
1937
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Dina se coiffant II
1937
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Dina se coiffant III
1937
Fotografia
80 x 120 cm

Frank Horvat
Dina se coiffant IV
1937
Fotografia
80 x 120 cm

Col·lecció Ars Citerior

— *Una manera de veure*

L'exposició "Una manera de veure" que presentem als Espais Volart fins al 15 de desembre busca les connexions existents entre les diverses obres que conformen la **Col·lecció Ars Citerior** de la Comunitat Valenciana. Comissariada per **Javier Martín**, la mostra s'estructura en cinc àmbits que apleguen diverses peces d'art contemporani amb l'objectiu de donar una visió extensa de la pintura de les últimes set dècades a Espanya.

La mostra està formada per obres de petit i mitjà format d'artistes espanyols o que han desenvolupat el seu treball al nostre país. Les obres s'inclouen al període històric que va de la segona meitat del segle XX fins a l'actualitat, i les tendències que hi destaquen —a la col·lecció i consegüentment a la mostra— són l'abstracció lírica i l'obra geomètrica.

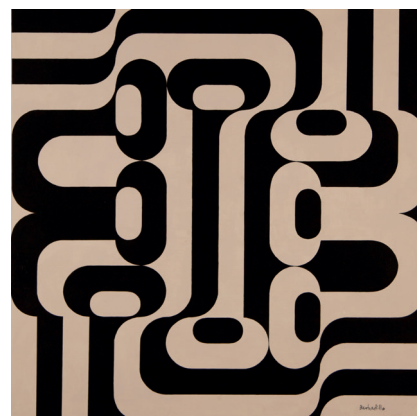
Pel que fa als artistes, entre els més ben representats hi trobem **Albano, Marlon de Azambuja, Dis Berlin, Monika Bich, Francisco Farreras, Robert Ferrer i Martorell, Joan Hernández Pijuan, Guillermo Lledó, Águeda de la Pisa, Rafa Macarrón, Jaume Rocamora, Gerardo Rueda, Eusebio Sempere, Salvador Victoria** o **José María Yturralde**.

1 Tot al final és línia

En aquest primer àmbit expositiu el comissari ens proposa un recorregut per la pintura que un grup ampli d'artistes ha realitzat en el camp de la **geometria** i el **constructivisme**, des de l'aiguada que el 1954 va pintar Eusebio Sempere a París fins a la tècnica mixta de 2017 de Robert Ferrer i Martorell.

Cal dir que el primer pintor que va advocar per un món sense objectes va ser Kazimir Malèvitx, que del cubisme va evolucionar cap al suprematisme, que predicava la supremacia de la sensibilitat sense cap representació objectual. A l'àmbit hispànic, la gran eclosió de l'art geomètric apareix als anys cinquanta a París, on uns quants artistes espanyols havien emigrat a la recerca d'aires nous i frescos. Durant els anys seixanta i setanta es va produir una gran eclosió de la tendència geomètrica i constructiva: la línia i el pla van esdevenir elements fonamentals en les creacions de molts pintors.

En aquest àmbit expositiu trobem obres d'Artur Aguilar, Elena Asins, José Mª Baez, Waldo Balart, Manuel Barbadillo, Monika Buch, Tomás Maldonado, Julián Casado, Joan Claret, José Luis Gómez Perales, Joan Puig Manera, EQUIPO 57, Emilio Gañán, Carlos Evangelista, Tomás García Asensio, José María Iglesias, José María de Labra, Pablo Palazuelo, Jaume Faixó, Rinaldo Paluzzi, Jaume Rocamora, Eusebio Sempere, Jordi Pericot, Joan Vilacasa o José María Yturralde.

Manuel Barbadillo

Estudio. Sèrie Composicions modulars

1975

Acrílic sobre fusta
60 x 60 cm

2 De Tombuctú a Folquer

És sabut que el paisatge sempre ha estat una font d'inspiració per a la pintura. Aquest àmbit expositiu se centra principalment en dues maneres diferents de veure el paisatge i d'interpretar-lo: les obres de Dis Berlin i les d'Hernández Pijuan, dos artistes ben representats a la Col·lecció Ars Citerior, dos pintors generacionalment distants però que tenen en comú un treball meticulós i pausat. Dos pintors d'estudi, dos artistes l'obra dels quals es basa en la memòria: per a un, la memòria literària; per a l'altre, la memòria d'un paisatge viscut en nombroses ocasions.

Enllaçant la secció de paisatge i la dedicada al gest i la matèria, hi trobem l'obra de Josep Guinovart, que va saber conjuminar com ningú la natura i l'art amb un llenguatge vital inconfusible, tant en la seva inspiració com en els materials que emprava –terres, llavors, cendres, blat i cloves d'ou–, distribuïts en les seves obres d'una manera gestual que crea tensions enfrontades.

En aquest àmbit expositiu trobem obres de Dis Berlin, Joan Hernández Pijuan i Josep Guinovart.

3 Cercadors de bellesa

En aquesta secció s'han agrupat diversos autors emparentats amb la tradició pictòrica més reflexiva i silenciosa. Els artistes englobats en aquest corrent tenen entre les seves preferències mestres com ara Dürer, Vermeer o Velázquez, allunyats del dramatisme de Rembrandt o Goya, i han estat més influenciats per Kandinski i Klee que no pas per Picasso. N'hi ha molts que són admiradors de Mark Rothko i Caspar David Friedrich, lectors de poemes de T. S. Eliot o dels càntics de sant Joan de la Creu.

En aquestes obres el pintor ha aconseguit l'equilibri i la contenció en la composició, el pensament ha anat per davant de qualsevol acció, la pinzellada en molts casos és absent. Els autors que formen part d'aquest apartat busquen despertar les emocions de l'espectador, tal com Mark Rothko va escriure: "No m'interessen les relacions del color [...]. Només m'importa l'expressió de les emocions humanes fonamentals: la tragèdia, l'èxtasi, la fatalitat [...], i que molta gent es posi a plorar davant dels meus quadres prova que soc capaç de comunicar aquestes emocions."

Tres peces fonamentals d'aquest apartat líric de l'exposició són la composició *Espai blau* (2002), d'Albert Ràfols-Casamada, amb els seus signes ortogonals característics que ordenen l'espai; un sobri *Cuarto real 2* (2003), del granadí Miguel Rodríguez-Acosta, i una tela de 2005 de Manuel Rey Fueyo en què el color negre domina el fons de la composició. D'altres artistes que trobem representats en aquest àmbit són Antonio Lorenzo, Manuel Hernández Mompó, José María Yturralde, Guillermo Lledó, Gerardo Rueda, Gustavo Torner o Fernando Zóbel.

Dis Berlin

Paisaje para Glenn Gould

2012

Oli sobre lli i fusta

2012

Albert Ràfols-Casamada

Espai blau

2002

Acrílic i pigments sobre tela

46 x 38 cm

4 Gest i matèria

En aquest quart apartat trobem obra de Rafael Canogar; un collage del 2005 amb absència de textures en vermell i negre, dos colors ben característics de la seva obra.

Dins de la gestualitat més lírica, hi trobem l'aiguada que Salvador Victoria va realitzar durant la seva època parisenc –“un creador decididament distingit perquè incorporava la vibració del color a l'habitual restricció de la paleta pictòrica de l'anomenada veta blava”– i també el cartró de Joan Josep Tharrats.

L'obra escollida per representar Águeda de la Pisa és el collage *Un color en la brisa* (1996). Aquesta peça pertany a l'etapa que l'autora anomena familiarment “de les tirites”, retalls de paper de diari en forma de tira. Águeda de la Pisa plasma en la tela les seves tan conegudes tonalitats blaves.

Antoni Miró, que és d'una generació posterior, és representat en aquesta mostra amb un paper fet amb les reserves d'altres obres, *Diagonals de Barcelona* (2009), un collage abstracte d'aquest pintor alcoià de qui coneixem més la seva obra figurativa. De Miguel Ángel Campano hi ha una tela que pertany a la sèrie “De la nada salió el blanco” (2003), una obra basada en el color de colors, en què el pintor taca la tela amb una paleta cromàtica lluminosa per després colgar-lo sota una capsula lletosa que només deixa passar unes quantes llampades d'allò que ha cobert.

De la taula de Darío Villalba podem apreciar el gest i la matèria conjuminats. *Pizarra-p* (1991), amb la seva pintura bituminosa, ens recorda una tècnica que es feia servir als anys seixanta: la pintura s'apropia de l'espai del quadre i deixa gairebé oculta la imatge fotogràfica subjacent.

Enumerem alguns dels artistes d'aquest apartat: Miguel Ángel Campano, Rafael Canogar, Francisco Farreras, Luis Feito, Joan Josep Tharrats, Antoni Miró, Águeda de la Pisa, Darío Villalba o Salvador Victoria.

5 Art últim

Aquest darrer apartat inclou la nova generació de pintors. La pintura més jove està representada, entre d'altres, per Maya Saravia, amb tres alumínis que configuren el tríptic *Ciclo de la vida de la adormidera* (2017), de traços lineals i nets que amaguen, però, el contraban, les màfies i la mort, que ja es basen en les rutes de transport de la droga. L'àmbit conclou, com a exemple de les tendències vigents entre els pintors més joves d'*Una manera de veure*, amb una obra de José Carlos Naranjo, un pintor de personatges i d'escenes d'una gran lluminositat, en què l'espectador busca la procedència de la llum que resplendeix sense saber-ne l'origen.

Tots els pintors que formen part d'aquest apartat són hereus d'una història plena de bons pintors que van deixar per a la posteritat totes les seves investigacions dins del món plàstic: “Qui ha arribat a conèixer els vells orígens buscant les veus del futur i els nous orígens”.

Autors representats en aquest àmbit: Elena Alonso, Marlon Azambuja, Robert Ferrer i Martorell, Hugo Fontela, Maya Saravia, Albano Hernández Domínguez, Rafa Macarrón i José Carlos Naranjo.

Joan Josep Tharrats

Sin título

1980

Oli sobre cartró

65 x 50 cm

Hugo Fontela

White Painting

2016

Tècnica Mixta

100 x 100 cm

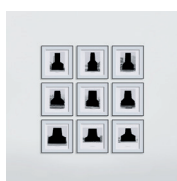
Obres en exposició COL·LECCIÓ ARS CITERIOR

Albano Hernández Domínguez
Atlas 1630. Viena
2016
Tècnica mixta sobre tela
146 x 195 cm

Elena Alonso
Sense títol
2018
Mixta sobre paper
155 x 110 cm

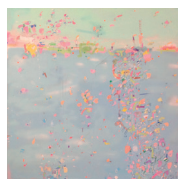
Marlon Azambuja
Cooling Towers. (làmines 98,111, 112,113,114,115,116,119,120)
2016
Rotulador negre sobre pàgines de llibre de Bernd i Hilla Becher
28,5 x 27 (x 9 peces)

Robert Ferrer i Martorell
Sèrie Porta a l'invisible
2017
Alumini, compost, Pvc, niló
90 x 130 x 20 cm

Hugo Fontela
White Painting
2016
Tècnica Mixta
100 x 100 cm

Rafa Macarrón
Camino interior
2014
Tècnica mixta sobre tela
150 x 150 cm

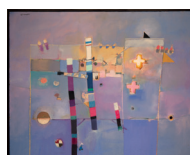
José Carlos Naranjo
La Línea
2014
Oli sobre lli
114 x 146 cm

Maya Saravia
El Ciclo de Vida de la Adormidera
2017
Pintura esprai i serigrafia sobre alumini
100 x 80 cm c/u

Manuel Hernández Mompó
Sense títol
1961
Oli sobre cartró
46 x 37 cm

Antonio Lorenzo
Festival
1989
Oli sobre tela
65 x 81 cm

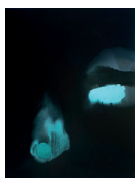

Guillermo Lledó
Sense títol (Missatge 2)
1983-2015
Fusta i esmalt sintètic
195 x 95 x 3,3 cm

Albert Ràfols-Casamada
Espai blau
2002
Acrílic i pigments sobre tela
46 x 38 cm

Obres en exposició COL·LECCIÓ ARS CITERIOR

Manuel Rey Fueyo
Sense títol
2005
Oli sobre tela
130 x 97 cm

Miguel Rodríguez-Acosta
Cuarto Real-2
2003
Acrílic sobre tela
75 x 75 cm

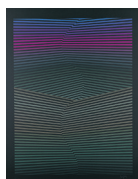
Gerardo Rueda
Pintura verde
1962
Oli sobre tela
130 x 97 cm

Eusebio Sempere
Las cuatro estaciones I
1982
Guix sobre cartolina Canson
65 x 50 (cada peça)

Eusebio Sempere
Las cuatro estaciones II
1982
Guix sobre cartolina Canson
65 x 50 (cada peça)

Eusebio Sempere
Las cuatro estaciones III
1982
Guix sobre cartolina Canson
65 x 50 (cada peça)

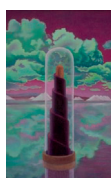
Eusebio Sempere
Las cuatro estaciones IV
1982
Guix sobre cartolina Canson
65 x 50 (cada peça)

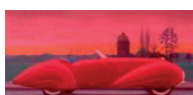
Gustavo Torner
Sense títol
1989
Tècnica mixta sobre fusta
80 x 110 x 6,5 cm

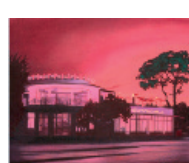
José María Yturralde
Postludio
2005
Acrílic sobre tela
100 x 100 cm

Dis Berlin
Homenaje a Man Ray en la salinas de Tambuctú
2004-2005
Oli sobre tela i fusta
61 x 37,5 cm

Dis Berlin
Casanova
2010-2011
Oli sobre tela i fusta
34,8 x 73 cm

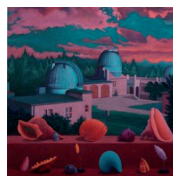

Dis Berlin
Atardecer de domingo soviético
2012
Oli sobre tela de cotó i fusta
40,2 x 50,2 cm

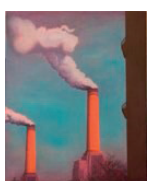
Obres en exposició COL·LECCIÓ ARS CITERIOR

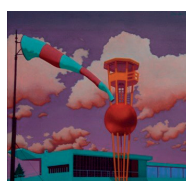
Dis Berlin
Paisaje para Glenn Gould
2012
Oli sobre lli i fusta
2012

Dis Berlin
Bodegón cósmico
2013
Oli sobre tela de cotó i fusta
62 x 60,5 cm

Dis Berlin
Londres metafísico
2013
Oli sobre tela de cotó i fusta
49,6 x 40 cm

Dis Berlin
Aeródromo
2013
Oli sobre tela de cotó i fusta
46,6 x 49,1 cm

Dis Berlin
Atardecer mediterráneo
2014
Oli sobre lli i fusta
36,5 x 50,2 cm

Dis Berlin
Un mundo perfecto
2014
Oli sobre lli i fusta
33,8 x 50,2 cm

Josep Guinovart
Caja Rostoll
1980
Tècnica mixta, oli, llavors sobre
fusta en caixa de fusta i metacrilat
90 x 60 x 4,5 cm

Joan Hernández Pijuan
Sense títol
1978
Aquarel·la i llapis sobre paper
19,5 x 76 cm

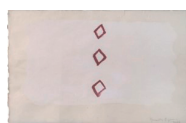
Joan Hernández Pijuan
Les flors dibuixen. Geometries I
1999
Oli sobre tela
38 x 46 cm

Joan Hernández Pijuan
Sense títol 8
2000
Guaix i llapis sobre paper Japó
15,5 x 43,3 cm

Joan Hernández Pijuan
Petit blanc i arbre
2002
Oli sobre lli
27 x 41 cm

Joan Hernández Pijuan
Sense títol
2002
Guaix sobre paper Japó
24,5 x 38 cm

Obres en exposició COL·LECCIÓ ARS CITERIOR

Joan Hernández Pijuan
Sense títol 88
2003
Guaix sobre paper Corsea
25 x 34 cm

Joan Hernández Pijuan
Guarda blanc
2003
Oli sobre tela
27 x 41 cm

Joan Hernández Pijuan
Ornamental blanc i negre - 62
2004
Guaix sobre paper Japó
26 x 49 cm

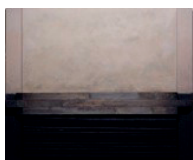
Miguel Ángel Campano
Sense títol. Sèrie De la nada salió el blanco
2003
Oli sobre tela
117 x 80 cm

Rafael Canogar
Sense títol
2005
Collage sobre cartolina
101 x 72 cm

Francisco Farreras
nº 776 A
2006
Tècnica mixta sobre fusta
100 x 80 cm

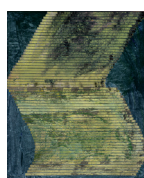
Francisco Farreras
913 A
2010
Relleu de fustes sobre fusta
100 x 120 cm

Luis Feito
Sense títol
2002
Acrílic sobre paper
63 x 91 cm

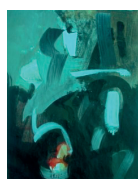
Antoni Miró
Diagonals (de Barcelona)
2009
Acrílic i collage sobre paper
80 x 60 cm

Águeda de la Pisa
Un color en la brisa
1999
Acrílic i collage sobre tela
73 x 60 cm

Joan Josep Tharrats
Sense títol
1980
Oli sobre cartró
65 x 50 cm

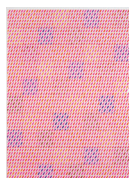

Salvador Victoria
Sense títol
1961
Guaix sobre paper
65 x 50 cm

Obres en exposició COL·LECCIÓ ARS CITERIOR

Darío Villalba
Pizarra-p
1991
Vernís, oli, acrílic sobre photoline
sobre tela
114 x 90 cm

Artur Aguilar
Quadriculat. Sèrie Pinzellae
1982
Aquarel·la, tinta sobre paper
70 x 50 cm

Elena Asins
11 Canons 12 (dèptic)
1989-1990
Tinta sobre cartolina
16 x 69,5 c.u.

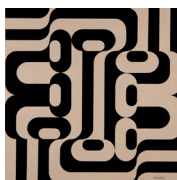
José Maria Báez
Sense títol
1973
Tinta i collage sobre paper
23 x 36 cm

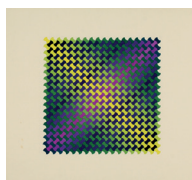
José Mª Baez
Sense títol
1974
Tinta, rotulador i collage sobre
paper
28 x 28 cm

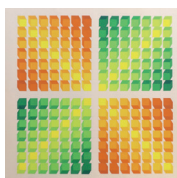
Waldo Balart
Desarrollo Cromático de CEL:
1,3,4,6,7
1989
Acrílic sobre cartolina
50 x 70 cm

Manuel Barbadillo
Estudio. Sèrie Composicions mo-
dulars
1975
Acrílic sobre fusta
60 x 60 cm

Monika Buch i Tomás Maldonado
Parketierung Farbstudie
1957
Guaix sobre cartolina
44 x 62,4 cm

Monika Buch
Sense títol
1958
Guaix i llapis sobre cartolina
48,5 x 50 cm

Julián Casado
Secuencia espacial III
1990
Acrílic sobre fusta
70 x 70 cm

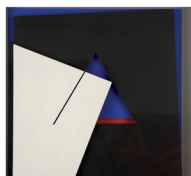

Joan Claret
567- G
1963
Oli sobre tela
94 x 62 cm

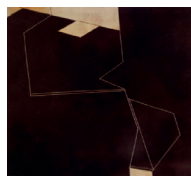

EQUIPO 57
Sense títol. Sèrie Interactividad
cine
1957
Guaix sobre paper
33,5 x 45,5 cm

Obres en exposició COL·LECCIÓ ARS CITERIOR

Carlos Evangelista
Normas al cuadrado
2000
Fusta lacada sobre fusta
50 x 50 cm

Jaume Faixó
Sense títol
1983
Tècnica mixta sobre paper
37 x 34 cm

Emilio Gañán
Fusión lenta III
2007
Oli sobre paper
112 x 76 cm

Tomás García Asensio
Emeazul. Sèrie Estructuras triangulares blancas y azules. Sèrie Pinturas siluettadas
2000
Acrílic sobre fusta
61 x 70 cm

José Luis Gómez Perales
Nº 010126
2001
Acrílic sobre fusta
26,5 x 26,5 cm

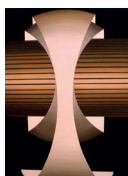
José María Iglesias
ELDAG: modular L1
1995
Acrílic sobre tela
81 x 65 cm

José María de Labra
Espejo I
1976
Acrílic, cordill i claus sobre fusta
70 x 50 cm

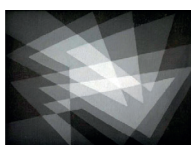
Pablo Palazuelo
NTR IX
1999
Guaix sobre paper Arches
51 x 36 cm

Rinaldo Paluzzi
Sense títol
2000
Acrílic sobre tablex
60 x 45 cm

Jordi Pericot
Coordenadas progresivas en espacio 92-144T.a
1972
Metacrilat i pintura sobre fusta
60 x 60 cm

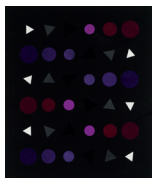

Joan Puig Manera
Sense títol
1979
Oli sobre fusta
37 x 35 cm

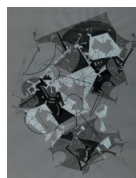

Jaume Rocamora
Sèrie: La Cana (díptic)
2009
Acrílic, collage de cartró
38 x 82 cm c.u

Obres en exposició
COL·LECCIÓ ARS CITERIOR

Eusebio Sempere
Sense títol. Sèrie Tiempos de París
1954
Guaix sobre cartolina Canson
54 x 50 cm

Joan Vilacasas
Planimetria 74-39
1974
Tinta sobre paper
65 x 49,5 cm

José María Yturralde
Figura imposible
1973
Acrílic sobre tela
80 x 80 cm

Fernando Zóbel
La lámpara de Diógenes
1967
Oli sobre tela
80 x 80 cm

Lídia Masllorens

— Prova d'artista

Lídia Masllorens (Caldes de Malavella, 1967) presenta “Prova d'artista”, una mostra ideada i dirigida per **Glòria Bosch** que reuneix una vintena d'obres realitzades entre els anys 2014 i 2019. Amb referents com ara Marlene Dumas, Elisabeth Peyton, William Kentridge o Picasso, l'obra de Masllorens s'està fent un lloc en el panorama artístic contemporani partint de la tècnica del monotip i evolucionant cap a nous camins.

Retrats i no retrats

Per una banda, l'exposició que presentem a la Fundació Vila Casas mostra “retrats” i “no retrats”, l'obra més coneguda de l'artista, on es representen personatges tant femenins com masculins en primer pla i de grans dimensions. Masllorens representa cares que denoten alegria, dolor, sofriment, decepció o esforç; totes elles extretes de muntatges fotogràfics elaborats pels grans estilistes de la contemporaneïtat: els fotògrafs dels *magazins* que ens mostren cares de dones i d'homes ideals.

És així com la bellesa sempre és present en els rostres que crea. Tot i que sovint la modernitat ha anat més lligada a la deformitat i a la lletgesa, Masllorens troba la seva zona de confort en la bellesa, especialment la femenina. No obstant això, no estem parlant d'una gràcia planera i sense profunditat: “Els rostres que ens posa al davant Lídia Masllorens, essent de dones agraciades –segons els canons instituïts, almenys a Occident, per a la bellesa femenina–, insinuen també algun dany que les torna fràgils i inacabades”, afirma **Eva Vázquez**, autora d'un dels textos que podem trobar al catàleg. “Lídia Masllorens es nega a ferir [els seus rostres] per un afany morbós i gratuït, i persevera, en canvi, en l'estudi quasi obsessiu de les diverses mutacions que una cara pot experimentar d'una impressió a una altra. El seu camp d'investigació plàstica és aquest, i no cap altre: un estudi de les formes.” Aquestes formes suaus es converteixen, doncs, en matèria d'estudi per a l'artista, que representa incansablement fesomies extretes, com deïem, de les revistes i també de les persones properes que la rodegen al seu dia a dia.

Segons **Arnau Puig**, autor del text que encapçala el catàleg: “Totes [les cares] són unilaterals; les cares ‘reals’, les cares camperoles, industrials o ciutadanes són construccions biològiques de situacions imposades o de subjectes sotmesos a pressions ‘socials’. No són cares que ragin de l'espondaneïtat del viure –de l'estimar o del sofrir, també– sinó cares forjades per l'entorn social que sempre pressiona.”

Lídia Masllorens

Sense títol

2019

Acrílic sobre paper

210 x 200 cm

Lídia Masllorens

Sense títol

2018

Acrílic sobre paper

200 x 210 cm

Zoom

Complimentant la família de rostres, la sèrie “zoom” reuneix imatges de detalls que normalment passen desapercebuts a ull nu: efectes i defectes de la tècnica, esquitxos o petites bombolles. Els detalls microscòpics que Masllorens entronitza i magnifica en aquesta ocasió esdevenen protagonistes amb l'objectiu de posar de manifest que és en els petits detalls on s'hi amaguen les arrugues, les expressions i els matisos que converteixen en quasi vius tots els seus personatges.

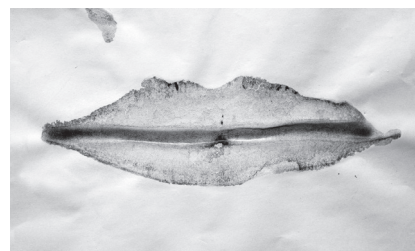
La tècnica

La monotípia és unes de les tècniques escollides per l'artista: es tracta d'una varietat d'impressió planogràfica on el resultat és una única estampa, anomenada monotip.

Com en tota impressió, en la monotípia hi ha un procés d'inversió. L'artista dibuixa sobre qualsevol superfície llisa i utilitza alguna tècnica pictòrica: acrílic, en el cas de Masllorens. Es pot crear la imatge pintant-la directament sobre la superfície o cobrint-la amb un corró amb una fina capa de pintura i anar-la eliminant amb els dits o amb un pinzell fins a formar la imatge. A continuació s'aplica el paper sobre la superfície llisa i la imatge hi queda transferida, fregant el dors del paper amb la mà, amb una cullera o utilitzant un corró.

“El monotip és aquell gravat que no aconsegueix la finalitat del gravat, que és la reproducció múltiple, la reproducció seriada. El monotip només vol que se n'obtingui un sol i únic gravat: un únic original. No debades el monotip és el mitjà preferit pels creadors visionaris, aquells que senten que estan en contacte amb la transcendència, William Blake, per exemple, o aquells altres que cerquen la simbologia de la realitat (Gauguin). Els creadors d'aquest tipus volen els resultats per a ells sols; són ells que connecten i contacten amb l'original que en surt. I ningú més; el monotip és l'art pròpia dels grans egoistes espirituals. [...] La força del monotip és que s'assembla més a la imatge simbòlica d'una estampa que a la que pugui oferir, naturalista o abstracta, una pintura”, afirma Arnau Puig.

Per concloure, apuntem un dels principals objectius de l'artista: tornar a l'estudi, passats uns dies des del primer contacte amb una nova creació, i “descobrir uns llavis que bleixen, uns ulls amb una espurna d'inquietud, de dolçor, d'alegria... Trobar vida en el paper”.

Lidia Masllorens

Llavi I

2019

Impressió giclée

100 x 170 cm

Lidia Masllorens

Ull I

2019

Acrílic sobre paper

177 x 182 cm

Obres en exposició LÍDIA MASLLORENS

Lídia Masllorens
Sense títol
2019
Acrílic sobre paper
242 x 360 cm

Lídia Masllorens
Sense títol
2019
Acrílic sobre paper
180 x 245 cm

Lídia Masllorens
Sense títol
2018
Acrílic sobre paper
180 x 268 cm

Lídia Masllorens
Sense títol
2018
Acrílic sobre paper
200 x 210 cm

Lídia Masllorens
Sense títol
2018
Acrílic sobre paper
210 x 200 cm

Lídia Masllorens
Max
2019
Acrílic sobre paper
210 x 195 cm

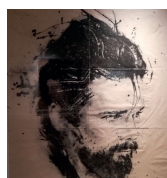
Lídia Masllorens
Sense títol
2019
Acrílic sobre paper
210 x 200 cm

Lídia Masllorens
Sense títol
2018
Acrílic sobre paper
210 x 200 cm

Lídia Masllorens
Michael
2019
Acrílic sobre paper
210 x 190 cm

Lídia Masllorens
Ethan
2019
Acrílic sobre paper
210 x 190 cm

Lídia Masllorens
Salvi
2019
Acrílic sobre paper
210 x 190 cm

Lídia Masllorens
Sense títol
2017
Acrílic sobre paper
195 x 180 cm

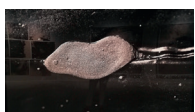
Obres en exposició LÍDIA MASLLORENS

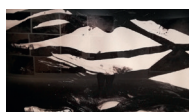
Lídia Masllorens
Llavi IV
2019
Impressió giclée
100 x 170 cm

Lídia Masllorens
Llavi I
2019
Impressió giclée
100 x 170 cm

Lídia Masllorens
Llavi II
2019
Impressió giclée
100 x 170 cm

Lídia Masllorens
Llavi III
2019
Impressió giclée
100 x 170 cm

Lídia Masllorens
Ull I
2019
Acrílic sobre paper
177 x 182 cm

Lídia Masllorens
Ull II
2019
Acrílic sobre paper
177 x 182 cm

Per a més informació podeu contactar amb el departament de premsa i comunicació

Mercè Vila Rigat: mvila@fundaciovilacasas.com

Diana Moya: dmoya@fundaciovilacasas.com

+(34) 93 481 79 85

Descàrrega d'imatges via web: www.fundaciovilacasas.com/ca/documents-premsa

Usuari: premsa

Contrasenya: apremsa2019

Programació expositiva — *Espais Volart*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

FUNDACIÓ VILA CASAS

www.fundaciovilacasas.com

ESPAIS
VoLART
BARCELONA

Espais Volart

Ausiàs Marc, 20-22
08010 Barcelona
+34 93 481 79 85
volart@fundaciovilacasas.com

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Museu Can Framis

Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
+34 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Mario

Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
+34 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Palau Solterra

Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
+34 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com